

zení ministra financí ze dne 3. května 1850, č. 181 ř. z. za účelem přerušení tříleté promlčecí lhůty přednostního práva, stanovené v § 72 popl. zák. č. 50/1850 ř. z., poněvadž platební rozkaz ze dne 17. března 1932 byl správci konkursní podstaty doručen dne 21. března 1932 a poplatek byl splatný do 30 dnů od doručení, t. j. do 20. dubna 1932. Tříletá promlčecí lhůta přednostního práva uplynula tedy teprve dnem 20. dubna 1935, kdežto konkurs byl vyhlášen dne 2. března 1932.

Čís. 16167.

Odpovědnost dozorce ustanoveného podle § 9 zák. č. 12/1894 ř. z. Dozorce ustanovený podle řeč. předpisu má na rozdíl od závodního dbáti toliko toho, aby bezpečnostní opatření předepsaná báňským úřadem neb závodní správou byla dodržována a prováděna, nikoli učiniti veškerá bezpečnostní opatření, jež jsou způsobilá zameziti při opatrném výkonu práce ohrožení dělníkovo, i bez výslovného příkazu a předpisu podle zkušenosti a vědy.

(Rozh. ze dne 3. června 1937, Rv I 2593/35.).

Žalobce, jenž jest horníkem po 32 let, pracoval v posledních čtrnácti letech na jámě Jan III., patřící vlastnický firmě Uhelné společnosti, a. s. v M. R. Jako havíř, zaměstnaný v plánu, utrpěl na uvedené jámě dne 12. června 1931 úraz. Žalobce jest 175 cm veliký a vozík (hunt) jest až k okraji 140 cm vysoký, stojí na kolejích a vidlice jest vysoká asi 15 cm resp. převyšuje okraj vozíku asi o 15 cm. Nosný kotouč, z něhož podle žalobcova tvrzení lano spadlo, není vzdálen výše než 2 m 30 cm od hořejšího okraje kolejnic na lanové dráze. Tvrdě, že při práci dne 12. června 1931 u východní lanovky, a to při odtahování vozíků, které jsou dopravovány lanem a které se z něho samočinně vyvěšují, vyvěsilo se lano běžící po kotouči a spadlo žalobci na hlavu, takže se zhroutil a vozík zapnutý ještě na laně na něho najel a způsobil mu zranění, domáhá se na žalovaném dozorci (vrchním důlním) Antonínu H. náhrady škody 37.514 Kč 08 h a placení důchodu 515 Kč 92 h měsíčně. Žalovaný namítal, že toho dne, kdy se úraz stal, nalezl žalobce ležícího na prázdné trati dolní lanovky, kde nebylo žádných vozíků. Místo nehody bylo mezi dvěma kotouči, lano bylo na obou zavěšeno a běželo řádně. Lano s kotouče nespadlo. Žalobce řekl tehdy žalovanému, že posunoval vozíky a nezapozoroval, že za ním jedou vozíky na laně, a že se tak dostal mezi vozíky. O spadnutí lana nic neřikal. Odst. 11 všeobec. bezpeč. předpisů nemůže spadnutí lana zabrániti. Mimo to není žádného předpisu pro mostecký revír o t. zv. obsazování jedním mužem. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

V souzené věci jde o žalobu horníka, jemuž se přihodil na dole při práci úraz, na náhradu škody podle § 47 zák. o úraz. poj. Žalovaný byl dozorcem na šachtě a odpovídá tedy v rozsahu druhého odst. § 47 dotč.

zák., když se dokáže, že úraz způsobil úmyslně nebo zaviněním. Hrubé zavinění se nežadá. Žalobce musí dokázat nejen, že mu vzešla škoda, ale i protiprávní čin (opominutí) žalovaného a kausální souvislost vzniklé škody s protiprávním činem. Na žalovaném pak jest, aby se po případě podle § 1298 obč. zák. exkulpoval (srov. rozh. č. 14076 Sb. n. s.). Žalobce požaduje náhradu škody jednak od žalovaného (dozorce), jednak od závodního inž. Františka K. Nerozlišuje při tom mezi oběma. Předpisy §§ 170 a násl. obec. hor. zák., § 93 prováděcího předpisu k obec. hor. zákonu, dále § 4 zákona č. 12/1894 ř. z. ve spojitosti s § 1157 obč. zák. ukládají závodnímu povinnost učiniti veškerá bezpečnostní opatření, jež jsou způsobilá zameziti při opatrném výkonu práce ohrožení dělníkovo. Způsob zabezpečení je předepsán v § 170 obec. hor. zák. Má se státi tak, jak jen možno (srov. rozh. č. 138, 14076 Sb. n. s.), a je třeba provésti ochranná opatření i bez výslovného příkazu a předpisu, když jsou jen známa podle zkušenosti a vědy (srov. rozh. č. 3093 Sb. n. s.). **D o z o r c e** ustanovený podle § 9 zákona č. 12/1894 ř. z. má obor působnosti zřejmě užší. Ten má dbáti, aby byla dodržena bezpečnostní opatření předepsaná báňským úřadem nebo závodní správou, nelze ho však činiti odpovědným za neprovedení opatření, jež nemůže naříditi a provésti, ježto nenáleží do oboru jeho působnosti. Posuzuje-li se spor s tohoto hlediska, stačí v příčině žalovaného dozorce Antonína H. odpověděti na otázku, zda bylo bezpečnostními předpisy předepsáno nějaké zajištění lana na nosném kotouči. Tu pak schvaluje dovolací soud závěr nižších soudů, že podle bezpečnostních předpisů pro obvod revírního úřadu v Mostě ze dne 6. července 1911, č. 6296/11 (oddíl F 11), je předepsáno takovéto zabezpečení jen pro manipulační místnosti a ne také pro přeložitelné stanice lanovky v dole. Nelze proto žalovanému jako dozorcovi vytknouti opominutí tohoto zabezpečení, ježto samostatně nemohl něco nového nařizovati, nebylo-li správou závodu nějaké bezpečnostní opatření v tom směru nařizeno. Žalovaný Antonín H. neodpovídá tedy za úraz žalobcův, i kdyby bylo správné žalobcovo tvrzení, že lano s kotouče spadlo, jej udeřilo a omráčilo a bylo příčinou, že se dostal mezi vozíky. Žalobce tvrdí sice důsledně, že byl udeřen spadnuvším lanem, opřel však žalobní prosbu eventuálně o tu skutečnost, že napjaté lano z nějaké příčiny povolilo a při vymrsknutí jej udeřilo. Že by v tom směru byly vydány nějaké bezpečnostní předpisy báňským úřadem, nebo nějaká bezpečnostní opatření důlní správou, nebylo žalobcem ani tvrzeno, ani prokázáno.

Čís. 16168.

Odpovědnost advokáta a advokátního solicitátora.

Advokátní solicitátor jest osobou nezdatnou (§ 1315 obč. zák.), potvrdil-li při intervenci u notáře za účelem ověření podpisu na dlužním úpise totožnost nepravého dlužníka, kterého sám do té doby neznal a jenž mu byl teprve třetí osobou představen.

Byla-li zápůjčka následkem toho vyplacena jiné osobě než vlastníku nemovitosti, na níž měla býti zápůjčka knihovně zajištěna, odpovídají